

1882-12-11

SENDER

Susette Cathrine Holten

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

Sender's location:

Rosenvænget

Recipient's location:

Rom

Mentioned people:

Elise Konstantin-Hansen

Emmy Læssøe

Niels Skovgaard

Christian Skredsvig

Laurits Tuxen

Kristian Zahrtmann

Mentioned locations:

Campe di Fiori

Pantheon

Archive:

Mappe 42 nr. 12

TRANSCRIPTION

Mappe 42 nr. 12 11.dec. 1882

Rosenvænget den 11te Dec. 1882

Min egen søde gamle Kim!

Mange Tak for Dit Brev. Det er en stor Skam af mig, at det er saa frygtelig længe siden, jeg har skrevet til Dig, men Du skulde ane, hvor svært det er for mig at faa Tid til noget som helst, og mindst af alt til at skrive, jeg er nemlig et stakkels elendigt forfulgt Menneske, der aldrig kan faa Lov at være hjemme, ja det er virkelig det haardeste der kan overgaa et Menneske, at være ude næsten hver Dag, det er det værste jeg ved, i dette Øjeblik har jeg bogstavelig talt siddet og fældet mine modige Taarer, jeg har nu nemlig glædet mig i den Grad hele Dagen ved Tanken om, at jeg endelig en Dag skulde

-2-

være hjemme i Ro, og saa kan Du tænke Dig, saa slaar det pludselig som et Lyn ned i min Sjæl, at jeg er bedt til Becks i aften, er jeg ikke ulykkelig, hvad skal jeg gribe til. Ja du maa undskylde hvis dette Brev ikke bliver andet end Hyl, men der gjør virkelig ordentlig saa godt at beklage sig rigtig. Du har vist ikke hørt noget ordentlig om min Tegning, vi er jo 4 som Du vist ved, Elise, Frk. Weis, Frk. Tuxen og jeg, vi tegner desværre endnu kun 4 gange om Ugen, men haaber, at det efter Jul kan blive hver Dag. Tuxen kommer hver Lørdag, og Rædsel fylder da alle Sjæle; vi tegner nu efter hel model, det er ganske rædselsfuldt svært, men lynende

-3-

morsomt. Tuxen er vist rigtig god som Lærer. Jeg kan ikke begribe, hvad der var paa det Brevkort som Du blev kjed

Af, du maa da endelig ikke tro at jeg nødigt vil have det udførligt, tvært imod og især nu i Rom er det saa frygtelig morsomt at kunde følge med over alt; jeg kan heller ikke begribe, at Du ikke har skrevet hvor Du bor, Du kan da begribe, at det interesserer mig voldsomt. Hvor det er rart Du har Skredsvigs, Niels og jeg kan ikke rigtig blive enige om Du bor sammen med Zartman eller ej, det er jo rart han bliver i Rom. Vi var forleden til Studentercomédie, skrevet af Sven Lembke, den var udmærket og blev spillet ligesaa godt, den har da ogsaa gjort utrolig Lykke, den er gaaet 3 Gange, og der var enorm

-4-

rust om Billetterne. Har Du været paa Campo di fiori, det er et Torv, der ligger ret Pokker i Vold bag Pantheon, der er hver Onsdag Morgen stor Haløj og propfuldt af Boder og der kan man finde de utroligste Ting og faa dem for den utroligste Pris, NB! Naar man prutter, men det maa til mere

end nogensinde, og det er i den Grad grinagtigt at gaa og rage i alle de gamle varer. Her har alle det godt. Emmy var umaadelig smeltet over det Digt, hun er ikke hjemme for Øjeblikket. I gaar var jeg en lille Tour ude at løbe paa Skøjter i Regnvejr; nu tør det af alle Kræfter og er kort sagt et nederdrægtigt Vejr. Vil Du hilse Consulen og hans Søster fra os alle Frk. Bruun beder hilse Dig. Hils Tante Caroline og Johanna meget. JA er Albanerbjergene ikke aldeles henrivende og ved Du noget saa dejligt som [?]

Lev nu vel og hav det rigtig godt.

Din lille Søster

Åbenlyst den 11te Decbr.
1882.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 42 Nr. 12

Min egen søde gamle Siss!
Mange Tak for det Brev. Det er en
stor Skand af mig, at det er saa længe,
høj længe siden, jeg har skrevet til dig, men
du skulde end, hvis svært det er for
mig at få Tid til noget som helst,
og mindst af alt til at skrive, jeg
er nemlig et stakkels slendigt, for-
fulgt Menneske, der aldrig kan få
Lid at være hjemme, ja det er
nok det kærdeste der kan over-
gå et Menneske at være ude,
næsten hver Dag, det er det værste
jeg ved, i dette Øjeblik har jeg begyndt
at talt ridet og faldet mine søde
Tænder, jeg har nemlig nu glemt
mig i den Grad hele Dagen ved Tænder
om at jeg endelig end Dig skulde

aan bymme: 'R, og saa kan
du tænke dig, saa står det paa
høj som et bryn med i mine fald, at
jeg er borte til Bøcker i Aften, og
jeg ikke uhyggelig, hvad skal jeg give
dig. Ja du maa undskyldes hvis
dette Brev ikke bliver andet end
Lyd, men det gjer virkelig ondt
at saa godt at beklage sig rigtig.
Du har vist ikke hørt noget andet
af mig min Tegning, vi er jo 4 om
du vist ved, Brev, Joh. Wils. Hb.
Tusen og jeg, vi tegner de uædne
hænder og Gangs om dig, men haaber
at det efter fuld kan blive hver dag.
Tusen kommer hver Aften og skæder
fyldes de alle fald, vi tegner
om efter her Model, det er ganske
bedrøvelselst værd, men lyvende

men det er rigtig godt
saa. Jeg kan ikke begribe, hvad
du var paa det Brev bort som du
blev borte af, du maa da endelig ikke
tro, at jeg neppe vil have det ud-
førelst, tvært imod, og saa med Brev
er det saa frugtfuld men det at handle
følge med over alt, jeg kan heller
ikke begribe, at du ikke har skrevet
et hør der borte, du kan da begribe
at det interesserer mig voldsomt. Hvor
det er rent du har skrevet; Mels
Jeg kan ikke rigtig blive enige om
du borte sammen med Zartman og
jeg, det er jo rent kan blive i Brev.
Vi var forenede til Studenterscomitéen,
skrevet af Søren Lennbe, der var
udmærket og blev afsluttet ligesom godt
du kan da gøre godt stort lykkes, der
er gjort 3 Gange, og der var en anden

Skift om Ballethone. Her du været
paa Campo di Fiori; det es et Torv der
ligger et Sted Røskes; Vold bag Pantheon,
der es hver Onsdag Morgens et Hellig
Marked og Boder, og der kan man
finde de utroligste Ting og faa dem
for den utroligste Pris, NB. naar man
prutter, men det naa til mere end
nogensinde; og det er i den Grad græn-
set at gaa og rage i alle de gamle
Vaser. Her ^{har} alle det godt. Enning
var uendelig smeltet over det Bist,
kan es ikke hjemme for Ojeblikket.
I Gaar var jeg en lille Tour inde et he-
r paa Skjeter; Regnvejrs; men for det
af alle Kreeften og es bort sagt et
nederdragtigt Vejr. Vil du høre om
solen og hans Søster kan es alle.
Fik Prinsen bedes hilse dig. Til Tant
Caroline og Johannes meget.
Ja es Albanerbjergene ikke aldeles nye.

minde, og vil du snart saa dig og dine gamle venner.